

Poezia Glossa - Prezentare

Poezia "Glossa" a fost publicata in editia I a "Poeziilor" ingrijita de Titu Maiorescu si aparuta in 1883.

Poezia dateaza, se pare, din perioada studiilor de la Berlin 1873-1874. este o poezie gnomică deoarece abordeaza probele cunoasterii si a autocunoasterii prin analiza raportului eu-lume. Are, deci un pronuntat caracter filosofic reusind performanta de a exprima prin esentializare si generalizare adevaruri universale valabile, intr-o forma concisa. Lirismul din aceasta poezie este prin excelenta reflexiv.

Titlul poeziei "Glossa" vine de la cuvântul latinesc "glosa" care are sensul de nota explicativa. In spatiul poetic, termenul desemneaza o poezie cu forma fixa. In forma ei clasica glosa era alcatuita dintr-un catren de forma strofa-tema la care se adauga dezvoltarea explicativa a fiecaruia dintre cele patru versuri initiale in cate o strofa ce numara zece versuri.

Eminescu inoveaza forma clasica a Glossei, dubland in primul rand numarul de versuri ale strofe-tema si reluand fiecare vers cu explicatie pe larg in cate o strofa de opt versuri si facand ca strofa finala sa inverseze ordinea versurilor din strofa-tema.

Tema "Glossei" eminesciene se constituie ca un cod etic al omului superior care trebuie sa renunte, pe baza autocunoasterii si a experientei filosofice la amestecul in tumultul social al vietii oamenilor comuni.

Glossa este poezia naturalitatii artistice depline, a atingerii perfectiunii artistice, clasice, dar este si sinteza atitudinilor pesimiste eminesciene. Este o elegie in care fiinta instrainata se dedubleaza lasandu-si eul intr-un taram al tragicului.

Poezia debuteaza cu strofa-tema, alcatuita din cugetari filosofice, in care se observa tonul sententios al versurilor, continuand adevaruri verificate si deci incontestabile. Frumusetea poeziei vine din faptul ca desi se supune total regulilor unei poezii cu forma fixa da impresia unei poezii libera de orice canoane.

In incipit, observam un sir de scurte enunturi, sfaturi pentru tanarul de spirit care aspira la un ideal superior, enunturi care reiau in chip diferit ideea stoica a atitudinii egale in fata tuturor fortelor si a fenomenelor, oricat de diferite ar fi ele.

Poezia este un model existential al fiintei constiente de efemeritatea universului insusi. Incipitul este un strigat impotriva istoriei care se repeta: "Vreme trece, vreme vine/Toate-s vechi si noua toate".

Apare in strofa tema si motivul valului. "Nu spera si nu ai teama/Ce e val ca valul trece/De te-ndeamna, de te cheama/Tu ramai la toate rece.

Acest motiv simbolizeaza lucrurile efemere pe care le opune esentei.

Totodata, eul liric defineste si conditia umana supusa sortii schimbatoare. Geniul este invitat sa ramana "rece", adica sa devina contemplativ, deoarece numai el este constient de zadarnicie, are

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

sperantele spulberate si idealurile risipite si este eliberat de spaima fiintei comune

